

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **T. H. T.**, v řízení zastoupeného JUDr. Marcelou Neuwirthovou, advokátkou se sídlem Havířov- -Město, Dělnická 1a, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Ostrava** se sídlem Ostrava-Přívóz, nám. Sv. Čecha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.2.2010 č.j. 1164/2010-140100-21, **ve věci spotřební daně,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 15.2.2010 č.j. 1164/2010-140100-21 a rozhodnutí Celního úřadu Karviná ze dne 20.10.2009 č.j. 5046-19/2009-146100-024 **se pro vady řízení zrušují.**

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10.640,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Marcely Neuwirthové, advokátky se sídlem Havířov-Město, Dělnická 1a.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce formálně změněno rozhodnutí Celního úřadu Karviná ze dne 20.10.2009 č.j. 5046-19/2009-146100-024, jímž byla žalobci sdělena daňová povinnost ke spotřební dani z lihu ve výši 436.455,- Kč, která mu měla vzniknout 2.7.2007 jako dnem zjištění vybraných výrobků u žalobce. Žalobce m.j. namítá, že ve věci již bylo dříve pravomocně rozhodnuto.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K překážce věci rozhodnuté uvádí, že dřívější rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2009 č.j. 4731/08-140100-21 je nutné s ohledem na jeho obsah považovat toliko za písemnost deklarující nicotnost rozhodnutí Celního úřadu Karviná ze dne 26.5.2008 č.j. 2186-6/08-146100-024, byť způsobem sdělovaných skutečností je konstruováno a nazváno jako rozhodnutí o odvolání a vztahuje se k rozhodnutí Celního úřadu Karviná, v němž jsou promítnuty skutečnosti zjištěné ve vztahu k téže daňové povinnosti. Rozhodnutím Celního úřadu Karviná ze dne 26.5.2008 totiž vůbec nemohlo dojít k vyměření daně, neboť Celní úřad Karviná vůbec nezahájil vyměřovací řízení, ať už podáním daňového přiznání či výzvou správce daně k jeho podání. Rozhodnutí Celního úřadu Karviná ze dne 26.5.2008 je proto nicotné, a proto ani navazující rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2009 nelze považovat za meritorní rozhodnutí o daňové povinnosti žalobce.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že u žalobce byly dne 2.7.2007 zjištěny a zajištěny vybrané výrobky, ve vztahu k nimž Celní úřad Karviná vydal dne 25.5.2008 platební výměr obsahující označení Celního úřadu Karviná, datum vydání, číslo jednacích, označení příjemce rozhodnutí (žalobce) jeho jménem, příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, označení „platební výměr“, číslo platebního výměru, výrok s údajem, že bylo rozhodováno podle § 46 odst. 4 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“) a podle § 4 odst. 3 písm. c), § 5, § 4 odst. 1 písm. f) a § 9 odst. 3 písm. e) zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSD“), dále částku k plnění 436.455,- Kč, číslo účtu, na který má být částka zaplacená, lhůtu k zaplacení, poučení o opravném prostředku, vlastnoruční podpis ředitele Celního úřadu Karviná s uvedením jeho jména, příjmení i funkce a otisk kulatého úředního razítka Celního úřadu Karviná č. 19 se státním znakem. Uvedený platební výměr byl rozhodnutím žalovaného ze dne 15.5.2009 zrušen s tím, že žalovaný rozhodoval podle § 50 odst. 3, 6 ZSDP, a to pro vadu řízení – nepodání daňového přiznání žalobcem nebo nevyzvání žalobce k podání daňového přiznání. Poté Celní úřad Karviná rozhodl o věci znovu rozhodnutím ze dne 20.10.2009 změněným k odvolání žalobce napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ustálené rozhodovací praxe soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14.4.2009 č.j. 8 Afs 15/2007-75, ze dne 21.12.2006 č.j. 6 Afs 3/2004-85, ze dne 14.4.2009 č.j. 8 Afs 76/2007-48, ze dne 31.1.2008 č.j. 8 Afs 113/2006-70, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.11.2009 č.j. 1 Aps 2/2008-76 (Sb. NSS č. 1997/2010), aj., vše dostupné na www.nssoud.cz), rozhodnutím odvolacího orgánu o odvolání proti platebnímu výměru daňové řízení končí. Vady odvoláním napadeného rozhodnutí či postupu správce daně prvního stupně v řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, musí být odstraněny v rámci odvolacího řízení. Je vyloučeno, aby po zrušení platebního výměru správce daně prvního stupně pokračoval v daňovém řízení a o dani znovu rozhodl.

Z uvedeného by se podávalo, že rozhodl-li žalovaný ve věci již 15.5.2009 tak, že platební výměr Celního úřadu Karviná zrušil, bylo o věci rozhodnuto s konečnou platností, což založilo překážku věci rozhodnuté.

Jediné dvě výjimky mohou představovat situace, kdy by rozhodnutí, které by mělo zakládat překážku věci rozhodnuté, bylo rozhodnutím neplatným či nicotným.

Krajský soud – na tomto místě bez přihlédnutí k argumentaci žalovaného, ke které se vyjádří níže – konstatuje, že i kdyby bylo neplatným či nicotným rozhodnutí Celního úřadu Karviná, nelze tuto neplatnost či nicotnost dovodit u rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2009 a neplatnost či nicotnost tohoto rozhodnutí ani žalovaný netvrdí. Z rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2009 je přitom zjevné, že bylo rozhodnuto o zrušení platebního výměru postupem dle § 50 odst. 3, 6 ZSDP. Není-li neplatné či nicotné toto rozhodnutí, pak právě jím byla ve smyslu shora uvedené judikatury založena překážka věci rozhodnuté, a proto již nebylo možno o věci znovu rozhodnout platebním výměrem Celního úřadu Karviná ze dne 20.10.2009 a napadeným rozhodnutím žalovaného. Krajský soud na tomto místě konstatuje, že měl-li žalovaný 15.5.2009 v úmyslu nastolit účinky neplatného rozhodnutí, měl postupovat podle příslušných ustanovení ZSDP vztahujících se k tomuto institutu, tzn. uložit v odvolacím řízení Celnímu úřadu Karviná podle § 50 odst. 3 ZSDP (z důvodu vad řízení) vydání rozhodnutí o neplatnosti podle § 32 odst. 7 ZSDP; tak však žalovaný 15.5.2009 neučinil.

Krajský soud navíc nesdílí názor žalovaného o neplatnosti či nicotnosti platebního výměru Celního úřadu Karviná ze dne 25.5.2008.

Důvody neplatnosti daňového rozhodnutí stanoví striktně ust. § 32 odst. 7 ZSDP, kdy u platebního výměru, který ze zákona nemusí obsahovat odůvodnění, přichází v úvahu toliko nedostatek jiných základních náležitostí než poučení o opravném prostředku. Těmi podle § 32 odst. 2 ZSDP jsou:

- 1) označení oprávněného správce daně, který rozhodnutí vydal,
- 2) číslo jedací, případně i číslo platebního výměru, datum podpisu rozhodnutí, které je dnem vydání rozhodnutí,
- 3) přesné označení příjemce rozhodnutí,
- 4) výrok s uvedením právních předpisů, podle nichž bylo rozhodováno, a jde-li o peněžitě plnění, také částku a číslo účtu příslušné banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, na nějž má být částka zaplacená,

- 5) lhůta plnění, a
6) vlastnoruční podpis pověřeného pracovníka správce daně s uvedením jména, příjmení a funkce a otisk úředního razítka se státním znakem; tuto náležitost lze nahradit zaručeným elektronickým podpisem pracovníka a jeho kvalifikovaným certifikátem.

Jak již bylo shora konstatováno, všechny tyto náležitosti platební výměr Celního úřadu Karviná ze dne 25.5.2008 obsahuje, proto ve vztahu k němu nelze uzavřít, že by se jednalo o rozhodnutí neplatné.

Co do nicotnosti krajský soud předesílá, že výslovná úprava tohoto institutu není obsažena v ZSDP a do 31.12.2005 nebyla obsažena ani v obecných předpisech řízení před správními orgány, to však neznamená, že by nicotná rozhodnutí nemohla existovat. Zejména z doby před 1.1.2006 pochází obsáhlá judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví k otázkám nicotnosti správních rozhodnutí, přičemž tato judikatura nalezla odraz v dnes již výslovném ust. § 77 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění. Důvody nicotnosti tedy jsou:

- věcná nepříslušnost správního orgánu – v projednávané věci však není pochyb o tom, že celní orgány jsou věcně příslušné ke správě spotřební daně z lihu;
- vnitřní rozpornost rozhodnutí – ani tou platební výměr z 25.5.2008 netrpí;
- právní či faktická nemožnost plnění – ani tu krajský soud v požadavku na zaplacení určité peněžité sumy neshledává;
- jiné vady, pro které předmětný akt nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.

Posledně uvedené důvody nicotnosti rozhodnutí musejí být vadami rozhodnutí, nikoli vadami řízení, které mu předcházelo. Nebylo-li tedy řízení, které lze zahájit i bez návrhu (což je nepochybně v případě daňového řízení vyměřovacího možné – srov. § 44 ZSDP), může být nedostatek řádného zahájení řízení vadou tohoto řízení, a to i s možným vlivem na zákonnost následně vydaného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.], nikoli však důvodem nicotnosti rozhodnutí. Jiné vady, pro které předmětný akt nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu, musejí být tedy vady tohoto aktu, a lze uzavřít, že obsahem tohoto pojmu jsou vady vydaného správního aktu, které ZSDP definuje jako důvody neplatnosti. Jak již bylo shora konstatováno, takovými vadami platební výměr Celního úřadu Karviná ze dne 25.5.2008 netrpí.

Krajský soud proto uzavírá, že bylo-li ve věci samé rozhodováno i poté, co byl platební výměr Celního úřadu Karviná ze dne 25.5.2008 zrušen rozhodnutím žalovaného ze dne 15.5.2009, postupovaly celní orgány v rozporu s překážkou věci již rozhodnuté.

Proto krajský soud zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. napadené rozhodnutí, přičemž současně podle § 78 odst. 3 s.ř.s. přistoupil i ke zrušení platebního výměru Celního úřadu Karviná ze dne 20.10.2009 vydaného též v rozporu s překážkou věci již rozhodnuté.

Krajský soud na tomto místě upozorňuje, že zrušil-li platební výměr, tento již nemůže být vydán znovu a nepřichází v úvahu ani pokračování daňového řízení

(srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.11.2009 č.j. 1 Aps 2/2008-76, Sb. NSS č. 1997/2010, www.nssoud.cz, bod 30.).

Pro nemožnost pokračování daňového řízení krajský soud nepřistoupil k výroku o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		2.000,- Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokáta za zastupování
v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH /
/ úkon při těchto poskytnutých
úkonech právní služby:		
1) příprava a převzetí věci		
2) sepis žaloby		
3) replika z 19.6.2010	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f)
vyhl. č. 177/1996 Sb.	6.300,- Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů
advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH /
úkon / při úkonech právní pomoci
vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb.	900,- Kč
γ) DPH 20% z částek uvedených
pod písm. α) – β)	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	1.440,- Kč
Celkem		10.640,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení shora uvedenou částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokátky, která žalobce v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **j e m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 29. března 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

